

Kézművesvásár

December közepén ismét megrendeztük kézműves vásárunkat Luca-nap tiszteletére. Célunk elsősorban az volt, hogy ötleteket adjunk az ajándékozáshoz és megkönnyítsük a karácsonyi vásárlást. Értékes és szívvel-lélekkel készült portékákkal jöttek a készítőik. Némely mester a karácsonyi időszak sűrűjében alig tudott időt szakítani a tárnoki vásárra.

Külön öröm számomra, hogy végre néhány kisdíák is készült karácsonyi képeslapokkal, és annak bizonyításával, hogy a valóban szép tárgyak elad-

hatók, alig egy óra alatt üres lett az asztaluk.

Újra láthattuk Briski János fonott kosarait, Eskulics György kovácsoltvas gyertyatartóit, Ament Éva festett kisbútorait, Újhegyiné Dusi foltmunkáit, Szegediné Irénke illatos mézeskalácsait, Tózsér Manka és Nemesné Emese patchwork terítőit, párnáit, Dezső Csilla gipszképeit, Szigeti Anna puha kesztyűit, Tompa Annamária linómetszeteit, képeslapjait és Bátki Zsuzsa fűzött gyöngyeit.

A vásár megnyitóján a gyermekek műsorral kedveskedtek a vendégeknek. Nagy Nikolett csodás, csengő hangján karácsonyi dalokat énekelt. A Dobos Erika vezette egyházi gyermekcsoport kedves, szívhez szóló pásztorjátékkal járult hozzá az adventi hangulat megteremtéséhez.

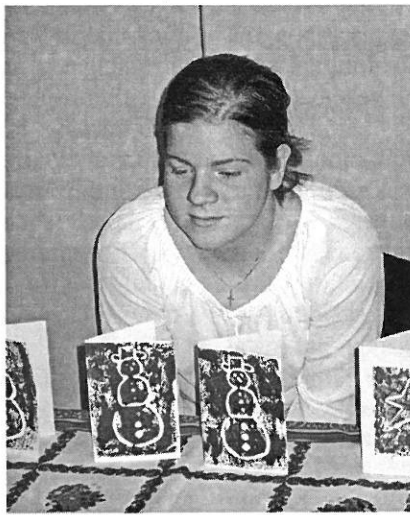
Köszönöm a szereplő gárda lelkes fellépését, a kézműveseknek pedig továbbra is jó munkát kívánok.

Ament Éva

Dezső Csilla

Tompa Annamária

Bátki Zsuzsa

Megszólalt a tárnoki ifjúsági fúvósegyüttes

Unokáim, Ott Bence és Szolozska Bálint, az Amadeus Művészeti Iskola trombita szakos tanulói. Immár negyedik éve tanulnak trombitálni.

Mint hagyománytisztelő tárnoki lakos, de úgy is, mint nemzetiségi képviselő, évek óta szorgalmazom, hogy minél több szülő írassa be gyermekét a zeneiskolába, és próbáljuk meg együtt továbbvinni a régi tárnoki fúvószenei hagyományokat.

Ez évben 72. életévembe lépek, de még érzek magamban annyi erőt és képességet, hogy a magam szerény, eszközeivel tudok (tudnék?) segíteni a sokunk által áhított fúvószenei fejlesztésében.

A karácsonyi iskolai ünnepségen örömmel győződhettem meg arról, hogy trombita szakon már nyolc tárnoki gyermek tanul. Amikor a karácsonyi ünnepségen felharsogtak a trombiták, és megremegett hangjuktól a zsidongó, sokan a könnyeiket töröltgették. Sok-sok évi helyben topogás után elkezdődött valami.

Régi vágyam látom teljesülni a rézfúvós hallgatók létszámának növekedésével. A hallgatók egy évig furulyáznak tanulnak, majd a második évben kapnak trombitát, amit az iskola biztosít.

Unokáim, több zeneiskolai hallgatóval együtt, már 2002 karácsonyán önállóan szerepeltek az iskolai ünnep-

ségen, s attól kezdve folyamatosan részt vesznek a rendezvényeken.

Zenei haladásukat bizonyítja, hogy az évtizedek óta hagyománnyá vált falusi úrnapi körmeneten 2004-ben már a felnőtt zenekarban is megállták a helyüket. Nagy szükség van a fiatalok részvételére, mert hovatovább sorra elvesztjük régi zenésztársainkat, az utánpótlás pedig, a még mindig gyér érdeklődés miatt, csak lassan-lassan érlelődik. De azért – amint azt unokáim és még néhány tárnoki fiatal példája is mutatja –, érlelődik.

Mindez az Amadeus Művészeti Iskola tanárainak lelkiismeretes, kiváló munkáját dicséri. Köszönjük Nekik a hallgatók hozzátartozói és településünk hagyománytisztelő polgárai nevében is!

Ezúton is szeretnék kérni minden fúvószene kedvelőt, ki-ki a maga eszközeivel támogassa célunk megvalósítását. Legyen nekünk, tárnokiaknak is egy környéken ismét elismert, fiatalokból álló, hagyományörző fúvószenei karunk! Ne maradjunk le e tekintetben a szomszédos településektől!

Lepnyák János

szlovák nemzetiségi önkormányzati képviselő